

عوامل حیاتی برای بازسازی زندگی کلیسایی

پیام سه

عامل وجود کلیسا در خدای سه یکتا،

کلیساهای محلی به عنوان ابرازهای بدن مسیح،

و تمرین زندگی کلیسایی توسط ایمانداران در حس آگاهی نسبت به بدن

مطالعه متون مقدس: اول تسالونیکیان ۱: ۱؛ دوم تسالونیکیان ۱: ۱؛

متی ۱۶: ۱۸؛ ۱۸: ۱۷؛ اول قرنتیان ۱: ۲؛ ۱۲: ۱۲-۲۷

۱. کلیسا در خدای سه یکتاست - «کلیسای تسالونیکیان... در خدای پدر و خداوند عیسی مسیح» -
اول تسالونیکیان ۱: ۱:

آ. ما در اول تسالونیکیان ۱: ۱ دارای مکاشفه این حقیقت عظیم هستیم که کلیسا در خدای منحصر
به فرد است، و این خدا، پدر ما و خداوند عیسی مسیح است:

۱. کلیسا نه تنها از خدا و مسیح است، کلیسا همچنین در خدا و مسیح است.

۲. برای ما مهم است ببینیم که کلیسا در محله ما از خدا و در خداست، از مسیح و در مسیح
است.

ب. کلیسا ترکیبی از انسانهاست، ولی آنها، [یعنی] ایمانداران، در خدای سه یکتا هستند - آ. ۱؛ دوم
تسالونیکیان ۱: ۱.

پ. کلیسا گروهی از انسانهاست که از خدای پدر و با حیات و ذات او مولود شده و به درون وحدت
زنده با مسیح آورده شده‌اند:

۱. برای اینکه کلیسا در خدا باشد، خدا باید پدر ما شده و ما باید با او در حیات رابطه داشته
باشیم - اول یوحنا ۳: ۱:

(آ) در اول تسالونیکیان ۱: ۱ کلمه «پدر» دلالت دارد بر یک رابطه در حیات؛ ما در خدای

پدر دوباره متولد شده، تولد تازه یافتیم، و حالا به عنوان فرزندان، با او در حیات
رابطه داریم - یوحنا ۱: ۱۲-۱۳.

(ب) اینکه کلیسا در خدای پدر است نشان می‌دهد که کلیسا در مقصود، طرح، انتخاب، و
پیش‌گزینی خداست - افسسیان ۱: ۴-۵.

(پ) کلیسا در خدای پدر به معنای کلیسا در آن کسی است که یگانه آغازگر و بنیان‌گذار
می‌باشد - رومیان ۱۱: ۳۶؛ اول قرنتیان ۸: ۶؛ متی ۱۵: ۱۳.

۲. بودن در خداوند عیسی مسیح به معنای به طور زنده متحد شدن با مسیح در هر آنچه هست
و انجام داده است، می‌باشد - اول تسالونیکیان ۱: ۱؛ اول قرنتیان ۱: ۳۰:

(آ) ما در خداوند عیسی مسیح دارای خاتمه همه چیزهای خلقت کهنه هستیم، چرا که
بودن در مسیح به معنای بودن در مرگ اوست، مرگی که به همه چیزهای منفی خاتمه
می‌دهد - رومیان ۶: ۴.

(ب) عنوان «مسیح» در اول تسالونیکیان ۱: ۱ نشانگر کل غنای رستاخیز است؛ از این رو،
بودن در مسیح، بودن در رستاخیز است - رومیان ۸: ۱۰-۱۱.

ت. کلیسا در خدای سه یکتای پروسه دیده است - پدر، پسر، و روح القدس - همان که با پدر و پسر
تبدیل به روح حیات بخش شده است - اول قرنتیان ۱۵: ۴۵؛ یوحنا ۱۴: ۱۷، ۲۳.

۲. ک کلیسای محلی همان ابراز بدن مسیح در محله‌ای بخصوص است - اول قرنتیان ۱: ۲؛ ۱۰:
۳۲، ۱۷؛ ۱۲: ۱۲-۱۳، ۲۰، ۲۷:

آ. یگانه بدن مسیح در کلیساهای محلی بسیار، مثل خدای سه یکتا، در یگانگی الهی ابراز می‌شود، و
در ذات، عنصر، جوهر، ابراز، عملکرد، و شهادت الهی است؛ کلیساهای بسیاری وجود دارد، ولی

آنها دارای یک ذات الهی، یک عنصر الهی، یک جوهر الهی، یک ابراز الهی، یک عملکرد الهی، و یک شهادت الهی هستند، زیرا آنها یک بدن می‌باشند - مکاشفه ۱: ۱۱؛ یوحنا ۱۷: ۱۱، ۲۱، ۲۳. ب. آن کلیسا که در متی ۱۶: ۱۸ فاش شده، کلیسای عالمی است، [یعنی] یگانه بدن مسیح، در حالی که کلیسای که در ۱۷: ۱۸ فاش شده، کلیسای محلی است، [یعنی] ابراز آن یگانه بدن مسیح در یک محله بخصوص.

پ. آن یک کلیسای عالمی - بدن مسیح - تبدیل به کلیساهای محلی بسیار می‌شود - ابرازهای محلی بدن مسیح - رومیان ۱۲: ۴-۵؛ ۱۶: ۱۶.

ت. یگانه بدن مسیح در محله‌های متعدد به عنوان کلیساهای محلی ابراز می‌شود - افسسیان ۴: ۴؛ مکاشفه ۱: ۴، ۱۱.

۱. بدن مسیح منشأ کلیساهای محلی است - افسسیان ۱: ۲۲-۲۳؛ ۲: ۲۱-۲۲.

۲. بدن عالمی برای همه کلیساها مثل پدر است، و همه کلیساها برای پدر مثل فرزندان هستند - رومیان ۱۲: ۴-۵؛ ۱۶: ۴.

ث. هر کلیسای محلی یک بخش از یگانه بدن عالمی مسیح است، [یعنی] یک ابراز محلی از این بدن - افسسیان ۴: ۴؛ اول قرنتیان ۱: ۲؛ ۱۲: ۲۷:

۱. به طور عالمی، همه کلیساهای محلی همان یک بدن هستند، و به طور محلی، هر کلیسای محلی یک ابراز از بدن عالمی است؛ پس یک کلیسای محلی، بدن نیست بلکه فقط بخشی از بدن، یک ابراز از بدن، است.

۲. مسیح عالمگیر دارای بخشی از خودش در هر کلیسای محلی است؛ هر کلیسای محلی بخشی از مسیح است، و همه این بخش‌ها بدن را تشکیل می‌دهند - افسسیان ۱: ۲۳؛ ۲: ۲۲.

ج. زمین محلی کلیسا، اساساً همان یگانگی منحصر به فرد بدن مسیح است که در کلیساهای محلی بکار برده می‌شود - افسسیان ۴: ۴؛ اول تسالونیکیان ۱: ۱:

۱. هم بدن عالمی مسیح و هم کلیساهای محل به طور منحصر به فرد یک هستند.

۲. فقط یک بدن منحصر به فرد در کل عالم وجود دارد، و فقط یک کلیسای محلی منحصر به فرد به ترتیب در هر محله وجود دارد.

۳. این یگانگی منحصر به فرد همان عنصر اساسی در زندگی کلیسای است - اعمال ۱: ۱۴؛ ۲: ۴۶؛ اول قرنتیان ۱: ۱۰؛ فیلیپیان ۱: ۲۷؛ ۲: ۱-۲.

چ. کلیساها در محله‌های مختلف برای ابراز عالمگیر مسیح هستند - افسسیان ۱: ۲۳؛ مکاشفه ۱: ۴، ۱۱؛ ۲۲: ۱۶:

۱. یک کلیسای محلی که همه چیز را محلی کرده و فقط محله خود را ابراز می‌کند، تبدیل به یک فرقه محلی و یک تفرقه محلی شده است.

۲. هیچ کدام از امور اساسی بدن، محلی نیستند - روح، مسیح، خدا، کتاب مقدس، تعلیم رسولان، و مشارکت رسولان.

ح. در بررسی ما، بدن باید اول و کلیساهای محلی باید دوم باشند - متی ۱۶: ۱۸؛ ۱۸: ۱۷؛ افسسیان ۴: ۴، ۱۶، ۲: ۲۱-۲۲؛ اول قرنتیان ۱۲: ۱۲؛ ۱: ۲:

۱. کلیساهای محلی، روش خداست برای رسیدن به هدف اقتصادش - بدن مسیح - رومیان ۱: ۱۶، ۴، ۱۶؛ ۱۲: ۴-۵.

۲. ما باید کلیسای محلی خود را بخشی از بدن مسیح حساب کنیم - اول قرنتیان ۱: ۲؛ ۱۰: ۱۶-۱۷؛ ۱۲: ۱۲-۱۳، ۲۰، ۲۷.

۳. در تمرین زندگی کلیسای، ما باید نسبت به بدن دارای حس آگاهی باشیم - اول قرنتیان ۱۲: ۱۲-۲۷:

آ. برای زندگی بدن، ما باید پراز حس نسبت به بدن باشیم، و حس سر را به عنوان حس خود بگیریم

- رومیان ۱۲: ۱۵؛ اول قرن‌تینان ۱۲: ۲۶-۲۷؛ اعمال ۹: ۴-۵.
۱. اگر ما به عنوان اعضا، در همه چیز دارای حس سر باشیم و به بدن اهمیت دهیم، بدن را به عنوان قاعده در ذهن، افکار، کلام و اعمال خود برخواهیم گرفت – افسسیان ۴: ۱۵-۱۶؛ کولسیان ۲: ۱۹.
 ۲. ما باید خودمان را انکار کرده و خود را با بدن شناسایی کنیم (متی ۱۶: ۲۴؛ رومیان ۱۲: ۴-۵، ۱۵؛ اول قرن‌تینان ۱: ۲؛ ۱۲: ۱۲-۱۲؛ ۲۷-۱۲)؛ اگر این کار را بکنیم، آن زندگی را که زیست می‌کنیم، زندگی بدن خواهد بود – افسسیان ۴: ۱۵-۱۶؛ ۱: ۲۲-۲۳.
 ۳. مسرت بردن ما از مسیح باعث می‌شود که نسبت به بدن مسیح حس آگاهی داشته باشیم – کولسیان ۲: ۱۶-۱۷، ۱۹.
- ب. ما هر کاری که می‌کنیم به بدن ربط دارد؛ پس هرگاه کاری انجام دهیم، باید به طور مناسب بدن را در نظر بگیریم – دوم قرن‌تینان ۸: ۲۱؛ افسسیان ۴: ۱۶:
۱. ما نباید هیچ کار را بدون مراقبت از بدن انجام دهیم – اول قرن‌تینان ۱۲: ۱۲-۲۷.
 ۲. ما باید در نظر بگیریم که بدن چه حسی نسبت به اعمال ما خواهد داشت، و بدن، بازیابی، چه واکنشی نشان خواهد داد.
 ۳. چگونگی رفتار ما بستگی دارد به میزان بینایی ما نسبت به بدن.
 ۴. اگر ما فقط در کلیسای محل خود یکدل باشیم و به کلیساهای دیگر اهمیت ندهیم، این نوع یکدلی، یک فرقه، یک تفرقه است – اعمال ۱: ۱۴؛ ۱۵: ۲۵.
 ۵. اگر ما مراقب بدن باشیم و به بدن اهمیت دهیم، هیچ مشکلی نخواهد بود – افسسیان ۴: ۱۶، ۴.
- پ. در بین همه کلیساها که آن یک بدن عالمگیر مسیح را تشکیل می‌دهند، سازماندهی وجود ندارد، ولی مشارکت بدن مسیح هست – اعمال ۲: ۴۲؛ اول یوحنا ۱: ۳؛ اول قرن‌تینان ۱: ۹؛ ۱۰: ۱۶-۱۷؛ ۱۱: ۲۹:
۱. همه کلیساها بر روی زمین همان یک بدن هستند، و درون این یک بدن، گردش حیات الهی وجود دارد – [یعنی] مشارکت بدن – اول یوحنا ۱: ۳.
 ۲. مشارکت به یگانگی مربوط است؛ گردش حیات الهی در بدن، همه اعضای بدن را به درون یگانگی می‌آورد – افسسیان ۴: ۳-۴؛ رومیان ۱۶: ۱-۲۳.
 ۳. کلیساهای محلی باید با همه کلیساهای محلی واقعی در سر تا سر زمین مشارکت کنند تا مشارکت عالمی بدن مسیح را حفظ نمایند.
 ۴. با اینکه اداره کلیسا محلی است (اعمال ۱۴: ۲۳)، مشارکت کلیسا عالمی می‌باشد (۲: ۴۲)؛ کلیساها در شهرهای متعدد هستند، ولی فقط یک مشارکت در کل عالم وجود دارد.